

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leta:	
Doma	3 K.
Ameriko	6 K.

Dobij se
Novine. Marijin list i Kalendar Srca Jezuljevoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpek. pleb. v Čeranscevih,
Cserfield, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k temi
mero pošiljati.

za naročnike Marijinega lista, je Novin cena še
se jih od štirah več na eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov . . . 5 K.
Cena ednoga falata je doma za naročnike Marijinega
lista 4 floro, za nenaročnike 6 floro.

Pokop našega apoštolskoga kralja.

Na prostoj železnoj posteli je zatisno oči po sprejemi zadnjih svestv naš nepozabni veliki vladar, Ferenc Jožef I.. Vladao je Austrijo blizu 68, Vogrsko pa 50 let. Iz vnozh ozirov je bio veliki, ali posebno zavolo trpljenja je bio največji vladar. Presvetlo tovarišico, naše milo kraljico Elizabeto, je meč anarchista prehodo, sin, brat, bratov sin, trononaslednik z ženov, bližnji rod, vsi so po nesreči vmrli. Oj keliko ran so zasekale te nesreče v blago srce vladarovo! Pokojni romanski kralj je iz sočutja tak bogato z križami pohodjenomi starček z genjenina srcem roko klušno v Beči. Trpljenje je rodilo največ rož pokojnimi kralji, včpamo se zato, da križna pot njegova, štero je tlačo, ga je na pravi kraj pripelala, proti večnom blaženstvi. Molimo za njegovo dūšo, naj se vnoj vrata nebeska čem hitrej odprejo.

Kak smo poročali, v tork večer ob 9 je vmrlo naš apoštolski kralj. Pri miranji so nazoči bili gradni džuhovnik, hči nadvojvodinja **Maria Valerija**, kraljevske hiše kotriže, dostojanstveniki dvorni, vitez **Burian** minister za zvünešnje zadeve i **Koerber**, austrijski ministerski predsednik.

Hči je na prsi pokojnega šopek iz šmarnic pa rezed opičila, štere rože je najraj meo pokojni vel. gospod i celo postelj natrosila z rožami. Zdravniki so zdaj dobro preiskali mrtvo teli i okolitoječim naznani, da je smrt gotova. Mili i tužen joč nastano nato. Vse je žalovalo po blagom gospodi, ki je telikim sirotam posušo suze i šteo meti vse podložnike po pravici zadovoljne.

Da kraljevanje ne sme biti ni en hip pretrgan, zato je taki po smrti oprošen po ministri Burian trononaslednik, če prevzeme vladarstvo na svojerame. Opitani en čas muči, zatem pa odločno odgovori, da preteške dužnosti nase vzeme. Na to reč ga vsi dostojanstveniki za krala spoznajo i čakajo njegove visoke odredbe i ukaze, kotriže kraljevske hiše se pa njemi i kraljici vklanjajo i jihva spoznajo za svojiva vladara.

Novom kralji je ime **Karol**, v Austriji I., prinas IV-ti, kraljici pa **Zita**. Kralj je star 29 let, kraljica 24. Mata četvero dece. Trononaslednik je štiri leta star nadvojvoda **Franc Jožef**. Kralj je dužen v Austriji pred državnim zborom prisegnuti, ka vse postave verno združiti, na Vogrskom se pa mora dati kronati. To kronanje de se decembra vršilo.

Vse to se je dokončalo pri martvom teli pokojnega vladara. Pri smrti vsakoga vladara se vresniči francozki pregovor: „Vmrlo je kralj, živio kralj!“ Kraljevska čast pokojnega krala na hasek milijonom dale žive v novoj osebi mladoga, ki je vsem svojim narodom tudi naznano v prvom spisi, ka de vseh blaženost na srci noso brez razločka i de se skrbo, kaj vsi tak jako želemo, naj se sklene čem hitrej mir.

Mrtvo telo pokojnega vladara so iz Schönbrunna spravili v kraljevski grad v „Burg“. Osem čarnih konjov je vozilo telo v grad, kje so je v kapeli na oder postavili. Sem so neštetni jezeri i jezeri prihajali je gledat je zadnji počastit i molit za dūšo pokojnega dobrega oče. Sv. meše so se v teh dnevah vsaki den od 8—12 služile za dūšo pokojnega vladára. Ob 3 popoldne 30-ja toga meseca, v četrtek se je zdigno te veličasten sprevod iz kapele gračke v cerkev sv. Štefana, tukodnet pa v Kapucinsko, kje so telo kre drage tovarišice na večni počitek položili. Tužno so sprevodili dobrega kralja novi kraljevski par, nemški casar i casarica, bulgarski kralj i kraljica, cela kraljevska družina, nemški vladarje, spanskoga kralja mati, türski vojvoda z posebnim poslanstvom, ministri, dostojanstveniki svetski i cerkveni pa plemenitaši cele Austrije i Vogrskoga v nezračunanom broji, med njimi naš knezoprimas dr. Cernoch i naš milostiven püšpek, vnože stotine i stotine džuhovnikov, na sto i stojezere vernih podanikov, ki so žeeliše zadnji pozdrav poslati z tistim tužnim pogledom pokojnimi vladari, šterega so na njegovo drevo vrgli, kda se je tužno-milo pomikalo po njihovoj vulici naprej, pelano od 8 konjov.

Po opravljenih sv. mešah i molitvah je kvardijan kapucinski v grobniči kraljevskoj prekvzeo novoga gosta, velikoga po časti, še vekšega po vladanji, največega pa po trpljenji. Ki je na smrtnoj posteli še to zadnjo želo meo, naj more i na drugi den rano vstat „pol štirah me obudi“ — je pravo naime pred smrtjov svojimi slugi, — ki je do zadnje svoje vture delati, trpeti šteo za blaženost našo, tisti naj počiva zdaj, naj spi svoj blaženi sen, našega srca ljubeči zdihljaji pa naj kinčijo njegovo počivanje z rožami vnozh molitev i sv. obhajil, kak dugo mo li živel.

Podrobnosti iz življenja † kralja.

Pokojni apoštolski kralj je bio jako dobroga srca. Pohodo je vse svoje narode, posepno rad se je pa zdržavao pri nas v Gödöllő gradi. Tü se je zgodilo, ka je na lovino šo. Preoblečenoga je ne spoznala straža. Šče notri v grad iti i prosti vojak oranje drži proti njemi pa ga ne pusti v svoj lasten grad. Drugo si je nej vedo, mogo je daleč okoli po drugoj poti idti v grad. Veselo je pripovedavao to vernost svojih vojakov polkovniki i njemi je dao 10 novih forintošov naj na njih stražar vojak dobro pogledne, kakši je kralj, ka de ga drugoč poznao šteroga je po polkovniki i za desetnika dao včasi imenūvat.

*

Kda je Pešt pogledno, je pohodo tudi hiše delavcov. V ednoj je prebivala slovakinja sirota i ravno karte držala v rokah, za štere bi živež za deco dobila. Kralj misleč, da prošnjo ali moldbenico drži v rokaj, njoj je v kraj vzeme i v žep vtekne. Slovakinja nemilo zakriči: „Bože moj, Bože moj, co budo jedli moji hlapci?“ — Sledkar je kralj v pamet vzeo pomoto i k kartam priložo desetke pa tak poslao nazaj zdaj že veseloj slovakinji.

*

Krajine, kje Slovenci prebivajo, je tudi vse pohodo. Vogrski Slovenci smo ga v Čakovcih i v Radgoni vidili. Sam je opomeno Slovence, naj li slovensko z njim govorijo. Navdūšeno ga je sprijelo slovenstvo posebno v Gorici i beloj Ljubljani. Z ljudstvom je slovenski gučao. Ednoj deklini je pravo na Štajarskom: „Micika, poglej svojega cesarja.“

Čas beži,

pa ga ednak samo ne bo, pa „te bodo vidili Sina človečega prihájati z velikov, oblástijov i dikov.“ (Luk. 21.)

Bio je nikda sveta mož, právi stára pripovest, šteroga je divja zverina plodila pa on nesrečen je pribežao do edne soteske bregá i je spadno tam notri. Med spadájom se je zagrabo za kopimin grm pa je obvísno. Nad njim odzgoraj je glédala zverina na njega. Pod njim v globočini je pozor odpirao proti njemi svoje grlo, pa kak je v stráhi i trepetanji glédao to dvojo grozno stvár, na ednak samo ovára, ka korén grma, za šteroga se drži dve miši podjedávata: edna bela i edna čarna. V dvojnosc spádjeni gléda okoli sebé, kda njemi na ednak v oči spádne lepi zreli sád grma pa pozábivši zverine i miši začne trgati sád i v vústa nositi, dokeč se ne skotne v globočino, štera ga požré.

Je to ne nájnesrečnejši človek na sveti, šteri v nevernosti od vseh strani pozábi vso nevarnost pa samo na svoje želé mísli, dokeč nevolno ne prejde? Pa se tá pripovest v življení vnogokrat ponávia po istini. Vsaki človek má naime, divjo zverino, štera za njim beži pa ga prie ali sledkar v jamo pritisne pa tá zverina je smrt. Vuidti

njoj ne more nišče. Pozoj je šatan z peklom svojim, šteri z odpretim grlom čáka, što bi spadno v njega, ka bi ga požro. Dvoja miš pa, čarna i bela so pa naši dnévi i noči na zemli, šteri pomali tá zgrzejo korén našega življenja. Mi pa bežimo za veséljom toga žítka pa ne míslimo, na té neprijátele, šteri nam znájo hitro z rok vdariti pehár vesélje.

Da je pa li tak, kaj šteč mo delali, ka „je dokončano, ka človek more mreti.“

Bio je čas, kda so lüdjé mislili, ka vučenjáce toga svetá najdejo v svojoj modrosti pomali takše vrástvo, štero človeki vekivečno življenje správi na zemli, da je pa té čas za čedne lüdi že máno, vsi známo, ka proti smrt nega vrástva, ona pride vsakom, či prle ne za osemdesét, ali sto let, pride pa gotovo. Pa te more iti vsaki človek v svojo večnost, kde bode vsaki mogeo oster račun dati od toga, kak je slúžo tistomi, ki ga je poslao na zemlo, ki ga je hráno 30—40—70—100 let. Pa či té račun na bode dober, te ne bode dober tudi sod, šteri čáka na njega.

„Kak si što posteles, tak bode spao,“ pravi starinski pregovor. Pa v ničem je to ne tak vsakojački gotovo, kak v tom ednom.

Groza me obíde, kelikokrát človeka vídim, ki tak tá živé na sveti, kak stvár: brezi molitve, brezi cérkve, brezi Bogá, kak či bi po tom življenji vsemi konec bio. Ka si takši človek ne premisli, na kak tékoj niti visi nad groznim grlom pekla, v štero vsaki híp zná notrispadnoti.

Bio je, prej nikda oča, ki je me razvúzdanoga sína. Na smrtnoj posteli je pozvao njega k sebi ino njemi je eta pravo: „Vsa, štera mam, tebi neham, či mi oblúbiš, ka spunis mojo želo, štera je tá: Vsaki dén si sédes doli večér v etoj sobi, štero ti jas povržem, na pol vúre doli, pa boš si po gučavao z menov. To včinis skoz celiva dva meseca: „To je moja žela.“

Razvúrdani sin si je mislo, ka to ne tak teško, to lehko obeča, vej ešče te izda lehko ide med veséle prijátle. Pa je oblúbo to oči svojemi.

Oča vmerjé, sim pa začne spunjávati svojo oblúbo. Zaprva je tá polovica vúre preveč dúga bíla. Teško je čakao njé konec ka bi prle prišeo med prijátle svoje. Ali sledkar je düh pokojnoga očé vsikdárbole živo stopo pred oči njegove, misel za mišlenjom se je tirala v glávi njegovo, mir od očé povržene hiže se je zoselo v njegovo srcé, prijáli so ga vse bole na redci vidili, na slednje je pa več nanč ne šo med njé, Pa kda sta dvá meseca minola, je ne gorihenao z návadov svojov, ár so njemi to bilé nájslájše vúre v žítki njegovom.

Lubi krščenik! Zíma je tū. Déni kraciši, noč dugša, hodi tí tudi vsaki večér si malo pogučávat v samoto z tvojim nebeskim očom. Premisli sí znova i znova, ka on žele od tebé, kak tí želo njegovo spunjávaš i ka te čáka na konci tvojih let. Zdaj v zimskom

časi ti je to mogoče pa mi za dvá meseca povej, kak se ti je dopadno té vsakdenéšni pogovor z tvojim nebeskim Očom.

Dom i svet.

Nemčija. Postava de sklenjena, ka de dužen, vsaki moški od 17-ga do 60-ga leta, steri je ne pod orožje pozvani, vojna dela (strlivo, poljedelstvo, skrb pri ranjenih itd) opravljenati. — Državni tajnik Jagov je odstopo, njegov naslednik je Zimmermann.

Grčko. Naši poslaniki se mogli Atene povrči, sovražniki naši so je odtirali. Britanic Angleška bolnišniška ladja se je po nesreči razbila. Bila je največja Angelška ladja, 300 metrov duga, 30 pa široka. Vtopilo se je 50 ljudi.

Rusija. Stürmer, ministerski predsednik je odstopo. Na njegovo mesto je imenovan Trepov, državni tajnik.

Bojna.

Srbi so zavzeli Bitolj ali Monastir mesto i prišli nekeliko kilometrovdaleč od njega. Mi smo pa zavzeli Crajevo v Romaniji i zaplenili tū 300 želizniških kol. Že smo 120 kilometrov globoko v Romaniji. Od Crajeve je vojska Falkenhayn generala že prek reke Olt, prišla Mackensonova prek Dünaja, naša vogrska je pa zavzela Orsovo i Turn Severin kre Dünaja. Tak spodkar od treh krajov idemo vsikdar dale v Romaniji. Bolgari so zasedli otoke romanske na Dünaji i napade rusko-romanske v Dobrudži odbili.

Šestnajsetstletnica rojstva sv. Martina.

Naš višji pastir so razglasili začetek 16 sto letnice rojstva sv. Martina, patrona naše púšpekije. Obletnica de se slovesno obslužovala kleti na sporotelje, trpo de pa celi čas obletnice kleti do julija. V tom časi naj bi si dosta dūševne pomoči sprosili od sv. Martina, so nam naš višji pastir pastirsli list poslali, šteroga vsebina je ta.

Pred 1600 leti je rojen prinas v stárodavnoj Sabariji (Somboteo) sv. Martin púšpek. Naše púšpekije patron, eden tih najljudnejših visjih pastirov Materecerkvi. Njegov düh so odtehmo po celoj púšpekiji tembolé širi, ka so njegovi sv. ostanki na oltar stolne cerkeve položeni. Kak je njegovo rojstvo vele-pomembno bilo v tistem poganskem časi, ravnatak je ta obletnica v tom groznem boji: novo pot nam kaže za bodočnost.

Sv. Martin je viteški vojak bio. Verno je spunjavao svoje vojaške dužnosti. Ali poleg toga je ostao čisti vojak. Hudi düh ga ne mogo premagati v celom življenji, na šteroga konci njemu je pravo „V meni nemaš nikaj zaiskati. Vojaki, bđite, kak om, junaški vu vjovanji i močni v trpljenji pa ne pustite, da bi vrag zavzeo grad vaše dūše po sovrăstvi, bogokletvi, nezmernosti i nečistosti! V vseh nevarnostih taborskih obdršite nevraženo čistočo svojega srca! Vi domaći ga pa nasledujte v vernom opravljanji svojih opravkov i v trpljenji. Žalostno je, ka se na mnogih mestah razvežuje vez čistoga življenja.

Sv. Martina je vojska ne podivjala, ostao je smiljeni. Polovino svojega vojaškoga plašča je daruvao dregetajočem siromaki. Kristusa je ž njov obleko, ki njemu jo je v noči prikazni nazaj prineseo. Bđite, dragi verniki, tudi vi smiljeni do telikih sirot, štere je pohodila ta vojska, Jezus vam bo plačnik. Naj vas ne omami zgled tistih, ki samo haske ščejo z bojne dobiti, nebo gledajte.

Sv. Martin je celo veliko deželo sprave na pravo vero i pri tom trüdapunom deli vnoga pretrpo nezahvalnosti. Ali z molitvov je vse obladao dela, kda je že 80 let star bio, če Bog to žele od njega za zveličanje dūš. Bog je na nas tudi mnogo dela naložo. Vnogo je vničeno, vnogo se more popraviti. Ali ne dvojimo. Delajmo z ljubezni i molimo kak sv. Martin i zasija nam nova blažena doba na zemeli i čakala nas bo velika plača v nebi.

Gláši.

Od naših vojakov. Vlovljen je: Prša Jožef, lov. 19. bat. z Žižkov, Ftičar Marko dom. 20. dpp.

Podpišujte 5. vojno pesijilo! Od 100 kor. se dobi do 5. decembra 2 kor. 30 fil., do dec. 22-ga pa 2 kor. nazaj pa li 6 kor. interesa prinesé. Podpišovanje trpi do dec. 22-ga. Podpišovanje se sprejema po poštah i hranilnicah (kasah). V Dol. Lendavi se zglasite za podpišovanje ali na farofi, ali pa v kasi „Alsólendvai Takarékpénztár“. — Za pet let se posojilo že lehko gor pove.

Kelike jih je plačalo na deset let naprej Novine i M. List? Dozdaj 18. Do maja meseca bomo jemoli še, duže nej. V 10 letah vsaki mesec se obsluži edna meša za plačnika i njegovo družino. Plačujte, ki morete, ka nam je silno potrebna edna tiskarna. Iz te naročnine jo, ščemo postaviti i iz podpore, če kaj više ostane žnje.

Rešimo si vlase

da nam popolnoma ne odido. Mnogo ekelčin zrokuje, ka nam vlasje pred časom odido, osivijo, slabo rastejo, ka plešljivi grataamo, se nam vlasje terejo. Zrok je to tudi, ka se koža na glavi čisto ne drži, se gosto setkani, zrak skoz ne puščajoči klobučki nosijo, nadale vlasne igle, žganje i farbanje vlasti. Potom po-

stanejo vlasje lomljivi, pusti, hitro oserijo, izkapljejo i ne doraščajo zadostno. Nadomesti se pa to z Fellerovov Tannochina pomadom za vlase, štere jakost potrdi vnožno zahvalnih pisem. Vlasje mladih let dorastajo po njej, puste vlesé mehči, svetli, da se dajo lepo česati. Vnogim gospam so zrasli po njej bujni lasje. gospodje so preprečili plešo, starci pa oserelost. Predbojske cene : Lonček 1 K 60 fil., močnejše kakovosti II. št. 3 K. Za negovanje brk (mustačov, bajus) priporočamo Fellerova mazalo za brke. Lonček 50 fil. Fellerova sredstva za negovanje lási so po denečnjem stališči zmanosti neobhodno potrebna za vse, ki si šečejo ohraniti najlepšo naravno diko i jo negovati. Naročilo se jedine pri lekarniki E. V. Feller, Stubica Centrale 146. Horv.

Tei preparati so sestavljeni po znanstvenih načelah so od takših pomad i past več vredni, kakše ponujajo nelekarniki.

Jedina obramba,

naj se pri kupovanju ponarenejih reči ne vklamo, če si dobro zapomlimo ozgoraj narisani znamek narahi gonečih, želodeč okrepčavajočih, tek povéksavajočih Fellerovih Rebarbara „Elsa-pilul.“ Te opomin naj občuva naše četvece izmenjenja; mi neščemo odvračni reklam delati ztém tomi občeno znanomi domaćem vrastvi. Ki še me pozna „Elsa-pilule,“ lehko zvedi od svojega zdravnika, da so za

Želodec i čreva

izvrstna reč, tek povekšajo, pomagajo proti zaprtini, stavljani, od časa se vnože hvale more četi v vise 100.000 zahvalnicah, nahajajočih se v Fellerovoj lekarni. Pedbojske cene: 6 škatlic franko 4 K 40 f. i 12 škatlic franko 8 K 40 fil. jedino v pravoj kakovosti v Feller. V. Eugena lekarni, Stubica Centrale 146 št. (Zagreb žup.) Pazili moremo i na znamek „Elsa“ pri Fellerovom bol vtišajočem „Elsa-fluidi,“ šteroga 12 malih ali 6 dvojnih ali 2 specialniva glažka stane franko 6 K. 24 malih ali 12 dvojnih ali 4 specialni glažki franko 10 K 60 fil.

Pozdrav pošiljajo: Šanko Jožef od V-13. bat. z Kuševaca, z Srbije; veseli ga, da z redoma dobi slovensko čtenje; Edsidi Matija, pazitel Rusov i srčno žele, da bi napočila že tista jútranja zarja, štera nam mogočnost da znova živeti dühovno življenje i iti k Mariji, po njej pa k Jezuši, priprava za to blaženost je pa ravno pokorno življenje vojaško, naj se sprejme samo v tom düh; Držanič Mih., ranjenec, z celoga srca se oklene navukov Novin i Marijinog Lista, boli ga pa srce, ka vidi v Čakovci ženo i deco pijančivati i prosi za njihovo povrnenje; Sipos Janoš, topničar, z Beltinec; lepi se njem vidi Marijin List i za pravico spozna, kaj je v njem; v Erdéljskom je, kje neprijatelja bijejo; Balášič Ferenc, domobranec 20. dpp. od strojnih pušk; naznanja, ka so naši sovražniki opešali, daleč so je stirali naši vojaki, med šterimi na prvom mestu so bili tudi vseli Slovenci. Od njih spevle:

Slava njim najbode, vsem slovenskim sinom
Slava vsem tem mladim dragim nam junakom
Ki so v strašnih bitkah, vsigdi bili prvi
I zdržali so do zadnje kaple krvi.

Bogi se zahvali, da jih je pomogo i prosi devojke, naj molijo za vse ju-nake; Csázzár Andraš i pajdaši od V-20. črnuv. et. bat.; zahvalijo se Novinam i Mar. Listi, šterima se jako veselijo i pošlejo 8 k. podpore; Hauser Jožef, telefonist; trno ga veseli slovensko čtenje, na štero pošle 2 k. podpore; žele, naj se popolnoma spuni nad njim božja sveta vola; Slavic Ivan, trenski vojak; mesto slovenskih pajdašov so njeni Novine pajdaš, zato se njim raduje; Sreš Martin, strelec 3. bat; sam je Slovenec v tom bataljoni, zato prosi Novine, da de si mogo ž njimi pogučavati v svojem maternom jeziki i navuke, moč, srčnost si ž njih nabirati v svojem žalostuom stališi; Fartély Štefan, evangeličanec, iz Vučegomile i pajdaši slovenski iz 83. pp. vojni delavci; zahvalijo se na Novinah, šterim se za rožami, božov rečov i svojimi domaćimi najbole veselijo; prosijo molitve i veselo trpljenje pa vüpanje od domaćih. Oni veselo trpijo i se vüpajo: Ne jočte na glas, bo prišla pomlad, v njej pridemo k vam, oj v rojstni naš hram; Forjan Štefan, desetnik 28 pp. z Melinac; zahvali se za nevtrudivo delo pri pisanji Novin i Marijinog Lista, šteriva sta na veliki dühoven hasek vsem Slovencom, posebno vojakom; ti odločeni od lüblene slovenske zemlje po njima zvedijo, kaj se v njej godi pa se navčijo ž njidva si spraviti dühno zveličanje; keliko nevarnosti dühnih rešijo vojake ti listi, šterim so izpostavljeni druge narodnosti, ki takših nemajo. Hvala zato našim dühovnikom; Pintarič Štefan, domobr. 18 dpp. z Večeslavcem: trno se veseli slovenskimi čtenji i obeča, ka bo zahvalen za njé, kda se domo povrné; Kornhauser Alojz, čuvar zajetnikov, od Sv. Jürja, jürjenskim farnikom i slovenskim pajdašom; žele njim pomoč Srca Jez. i Škap. D. Marije, ka bi mogli priti nazaj v ljubljeni slovenski kraj; Geder Jožef, zra-

koplovec z Korošec vsem dragim naročnikom našim; z slovenskim čtenjem si tolaži dūšnovest, brez njega ne bi mogo živeti na tužnom bojišči; to njemi krati čas, ga nadigava na češčenje Bl. D. Marije, po njem zvedi za prijatle i znanee za branitev domovine všešrem raztepene; Posvek Ferenc, Hull Jožef Posvek Ferenc z D. Slaveč, pešaki 83. pp. starišam, bratom, sestrar, sosedom, pajdašom; od vseh svojih dragih slovo vzemejo; prosijo molitve, ka oni i vsi vojaki trezni ostanejo; kda so naime oni doma na sloboščini bili, jih je novo vino malo znorilo i so zatoga volo vlak zamudili. Nadporočnik je je strašno hudo meo zato i njim betyár-e gučao. Več nezmernosti ne do poznali niti male nej; Marič Anton, desetnik 83. pp. veseli se slovenskimi čtenji, zato ka ma zdaj kaj božjega čitoti, štero je tak jako želo, 27 mesecov trpi na bojišči, ali zadovolen je i Bogi zahvalen; žitek čeravno nevolen, je veliki božji dar; rad je ka je živ ostao; Slavic Matjaš, des. žand. polka 2, bat. z Beltinec, vsem poznancem i pajdašom raztepennim po raznih bojiščah; kako bi rad video svoje stariše i prišo v slovenski kraj nazaj; kelikokrat Novine i Marijim List prečite, se potolaži i ma vekšo volo se vojuvati; nekšo vekšo moč čuti v sebi i je vsele veselješi pa lezej prenaša svoje trpljenje. To slovensko čtenje ga i druge vojake čuva vu veri; brez njega bi mlačnejši postali i bi se spozabili z vnože krščanske dužnosti. To njim dosta dobra na pamet nosi, brez šteroga bi se ž njega spozabili i je taptustili, kaj pa je ravno za njuv statis potrebno obdržati; Činč Ferenc, vojni delavec, brati, z šterim je že pet let ne gučao; žele njemi spoznati pravo vero, kak jo je on spoznao, vse njemi iz srca odpusti i ga tudi prosi za odpuščenje; Jezušovoga Sreca smilenost i Marijina obramba naj jihva veže vkljup odsehmal; poslovi se od njega, dece, žene, šteri so ga tak milo zagovarjali, kda je nedužno bio preganjan; veseli se Novinam, komaj je čaka, pošle 4 k. podpore na dober slovenski tisk.

Niklasti 20 filerje do samo do novoga leta valali, dajte je iz rok.

Prosimo naročnino od vseh enih, ki so jo na to leto še dužni. Tiskarna je na teden pali do 20 koron podignola plače. K novomi leti mo mogli naročnino podignoti.

Lepo pa plemenito zdjiniti bi moglo biti vsigdar naše prizadevanje. Tak bi vsaki naš števec na prijeten način lejko pridobo med svojimi znani vnogom mlačeno duso, in pribudo v njaj bole verske misli. Mesto toga, ka pri krsti, pri godovni, pri svatovčini pa pri drugih prilikah dardujejo nevolne ali pa malovredne dare, bi mogli naši števci zabrati za dare takše predmete, šteri poleg svoje lepe, umetniške pa razveselive oblike občudijo tudi spomin na zvišenost naše vere, pa ga obdržijo živoga v tistih, kem so se dari podežili. Takši dobrodožni dari so naprliko ceeva, škapuleri, veržice okoli šinjeka z križecom, čisla, vore z raspetjom pa druga zlata pa srebrna darila, šteri so lepo izdelana pa poleg toga majno jako niski ceno, kak se to vidi z cenika, šteroga pošle z obston pa poštne prosto na dobrom glasi stoječa krščanska razpošiljalnica H. Suttner. Ljubljana štev. 945.

Vojaki dajte včasi na znanje, kda se vam naslov spremeni. Večkrat hedio tjudne dugo Novine na stari naslov, poštino draga plačamo za nje, haska pa nišče nema ž njih.

Ranjene katriga so za bolečine i prehlajenje posebne občutljive. Potrebno je zato, naj mamo pri roki kakše zanesljivo bolečino vlišajoče sredstvo. Takše je Fellerov iz rastlinskih essenc narajeni „Elsa-fluid“ 12 kantic 6 K poštne prosto. To izvrstno zdravilo več kak stoezler zahvalnih pisem priporača. Dobij se pri lekarniki E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. (Hrvatsko.) Sto trpi na zaprtji, naj si naroči rahlo pogonjajoče rebarbarske „Elsakroglijice.“ 6 škatljic franko 4 K 40 fil., 12 škatljic 8 K 40 fil. Jaki so tudi dragi Fellerovi izdelki kakti mazale za gorvlazce z znamkom „Elza,“ po 1 K i 2 K. Mentolov črnik proti migreni, z znamkom „Elsa,“ 1 drobec 1 K.

Pošta.

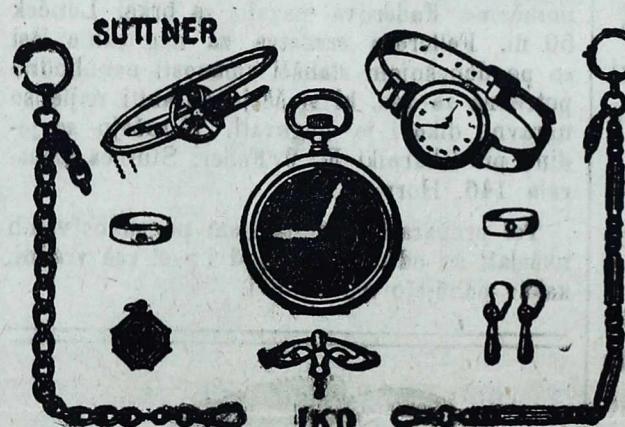
Preš g. Vadovič R. Tišina. Debela Alojz z Sodiščem je okt. 5. junško smrt petro. Zakopan je na vojaškem pokopališči v Zagajzji v Istri. Dolence. Trebe za obeje. Ce se N. pismi pošlejo, nej, naj je samo pismo nej prežmetnejše. Na vojaško zapovedništvo pa vse ido poštne prosto, samo mora se k naslovu spisati: katonai segélyzö ügy, Vör. Ker. E. gyűjtőállomás. Luk Jožef. Moson. Bog plati, dobo sem.

Najnovejše.

Zavzeli smo Giurgiu. V dolini Argesu smo zavzeli Curtea de Arges. Četrtna romanska zemlje je v naših rokah.

V NOČNOJ TEMI

ali v tmičnih prostorih vsikdar lehko vidimo keliko je včra, ne da bi nam trebalo včigati sveče ali včigalice če imamo zanesljivo Radium včro v čepi. Kupimo pa jedino samo Suttnerovo Radium včro, zato ka te trajno svetijo in se v tem ne dajo primerjati s slabimi konkurenčnimi svetečimi včrami, šterih sveteč fosforna masa v kratkom pobledi. * * * *

Št. 600. Fina prava nikel remontoar včra, ide v kamenji s prima svetečim radium kazalnikom in kazalcema točno vrejema	8.40 K
St. 1280. Radium būd. sveteča v noči	9.70 "
1279. Moderna radium včra stoječa	18.—
712. „IKO“ nikel. an. včra 15 rubinov	14.—
735. Srebrna eil. rem. včra 15 rubinov	13.—
422. Niklna veržica K 1.75, duga	1.—
1450. Pakfong veržica, trajno lepa	2.80
813. Srebrna včra za gospe z zlat, obročom	12.—
817. Srebrna včra za gospe dva pokrova	13.—
1548. Srebrna narokvica s tula včrov	25.—
1149. Srebrna broška	1.50
1673. Srebrni včhani	—.90
1675. Srebrni včhani	1.30
1627. Včhani zlato na srebri	3.40
1113. Včhani zlato na srebri, bolša kakovost	5.50
979. Srebrni privesek masiven	2.—
410. Nikel anker Roskopf včra	4.10
1203. Dobra būdilka	3.50

Krasen cenik zastonj in franko.

Razpošiljatev po povzetji ali če se posljejo penezi naprej. Kaj se ne vidi, se izmeni.

Vsaka včra je najčešče repasirana, namačana in se zapira brezplačno.

Lastva tovarna včr v Svici.

H. Suttner samo v

Ne je podružnica! Krščanska svetovna razpošiljalnica. Ne je podružnica!

Lastva precizna znamka „IKO“ svetovnznana.

Zlata včra brezplačno,

bliže v ceniki!

Ljubljana Št. 945.